

FLÖRT ŞİDDETİNİ KABUL İLE ALGILANAN SOSYAL DESTEK VE BAĞLANMA ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ*

Ezgi SUMBAS**

Canan ÇİTİL AKYOL***

Gülçin ÇOBAN****

ÖZ

Bu araştırma, genç yetişkinlerde flört şiddetini kabul ile bağlanma ve sosyal destek arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır. Veriler, araştırmacı tarafından toplanmış ve verilerin toplanmasına geçmeden önce öğrencilere çalışma ile ilgili bilgilendirme yapılmıştır. Araştırmada, öğrencilerin flört şiddetini kabul düzeylerini ölçmek amacıyla *Flört Şiddetini Kabul Ölçeği*, öğrencilerin bağlanma tarzlarını belirlemek amacıyla *İlişki Ölçekleri Anketi* ve öğrencilerin sosyal destek düzeylerini belirlemek amacıyla *Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği* kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2018-2019 eğitim öğretim yılında İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesinde öğrenim gören 288 öğrenci oluşturmaktadır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, t testi, varyans analizi ve basit doğrusal korelasyon analizi kullanılmıştır. Çalışmanın sonucunda öğrencilerin flört şiddetini kabul düzeyleri ile saplantılı bağlanma arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki ve düşük düzeyde ve algılanan sosyal destek ile arasında negatif yönlü düşük düzeyde anlamlı ilişkilerinin olduğu belirlenmiştir. Araştırmadan elde edilen diğer bir bulgu ise cinsiyete göre öğrencilerin flört şiddetini kabul düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olduğudur. Elde edilen bulgular alanyazın ışığında tartışılmış ve önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Flört şiddetini kabul, öz-şefkat, bağlanma, genç yetişkinlik, cinsiyet, yaş

ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ACCEPTANCE OF DATING VIOLENCE AND SOCIAL SUPPORT AND ATTACHMENT PERCEIVED

ABSTRACT

This study was conducted to examine the relationship between acceptance of dating violence in young adults, attachment, and social support. The data were collected by the researcher and the students were informed about the study before proceeding with the data collection. In the study, the Acceptance of Dating Violence Scale was used to measure students' level of acceptance of dating violence, the Relationship Scales Questionnaire to determine students' attachment styles, and the Multidimensional Scale of Perceived Social Support to determine the social support levels of the students. The purpose of this study is to investigate the relationship between acceptance of dating violence, attachment, and social support in young adults. The data were collected from students at İnönü University Faculty of Education, after informing them about the study. The Acceptance of Dating Violence Scale, Relationship Scales Questionnaire, and Multidimensional Scale of Perceived Social Support were used to measure acceptance of dating violence, attachment styles, and social support levels, respectively. The study included 288 students in the 2018-2019 academic year. Descriptive statistics, t-tests, analysis of variance, and simple linear correlation analyses were used to analyze the data. The results showed a low positive and low significant relationship between acceptance of dating violence and obsessive attachment, as well as negative low significant relationships with low perceived social support. Additionally, there was a significant difference in acceptance of dating violence between genders. The findings were discussed in the context of previous literature and recommendations were provided.

Keywords: Dating violence acceptance, self-compassion, attachment, young adulthood, gender, age

* Asya Psikoloji ve Davranış Bilimleri Konferansı'nda poster olarak sunulmuştur.

** Arş. Grv. Dr., İnönü Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık, Malatya, ezgi.sumbas@inonu.edu.tr, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5450-6400>

*** Dr. Öğr. Üye., Cumhuriyet Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Psikoloji, Sivas, canancitilakyol@cumhuriyet.edu.tr, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1596-5097>

**** Yüksek Lisans Öğrencisi, Trabzon Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Özel Eğitim, Trabzon, gulcincoban444@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4754-2192>

GİRİŞ

Genç yetişkinlik, çocukluğun bittiği ve yetişkinliğe adım atılan bir dönemdir. Bu döneme geçişle birlikte; ergenlik döneminde kazanılan kimlik inşası, kariyer farkındalığı, ikili ilişkileri yapılandırma ve kendi değer yargılarını oluşturabilme gibi beceriler sayesinde bireyler genç yetişkinlik dönemine hazırlanmaktadır. Bu dönem aynı zamanda bir olgunluk dönemidir (Steinberg, 2007).

Bu olgunluk döneminde, genç yetişkinlikte, Erikson (2014)'un da belirttiği üzere en önemli olan görev yakınlık kurmaktır ve bu konuda yaşanacak başarısızlık yalnızlıkla sonuçlanacaktır. Dolayısıyla gelişim dönemi gereği bireylerin romantik ilişki kurma noktasında yeni deneyimler elde etmesi söz konusudur. Ne var ki bu süreçte, genç yetişkinler, ilişkiyi başlatma ve sürdürme konusunda sorunlarla karşılaşabilmektedir (Eidelson ve Epstein, 1982). Aynı zamanda, genç yetişkinlerin bu dönemde hem fizyolojik ve hem de psikolojik açıdan değişmesi ile birlikte aileden ayrılmaları ve akranlarından büyük ölçüde etkilenmeleri birçok olumsuz sonuca sebep olabilmektedir (Baltaş ve Baltaş, 1991). Genç yetişkinlerin içinde buldukları dönemi; sevgi ve saygı ihtiyaçlarını karşılayamadan geçirmeleri, ihtiyaçlarının önemsenmemesi ve diğerlerince devamlı olarak reddedilmeleri gibi durumlar çevrelerine ve kendilerine yönelik saldırganca tepkilere sebebiyet verebilmektedir (Öztürk, 1990).

Yakınlığa karşı yalıtılmışlık olarak da adlandırılan bu dönemdeki gençler arasında kıskançlık, duygusal ilişkilerdeki manipülasyonlar, reddedilmek gibi ilişki içerisindeki sorunlar zamanla büyümekte ve şiddetin farklı türleri genç yetişkin bireyler arasında hızla yayılmaktadır. Bu sorunlara karşı gençlerin şiddet tepkileri ortaya koyduğunu ve bu tepkilerin artış gösterdiğini belirten araştırmalar bulunmaktadır (Schumacher ve Slep, 2004; Joseph, 1981). Çınkır (2006) da gençlerin romantik ilişkilerinde farklı şekillerde saldırganca tepkiler gösterdiklerini bununla birlikte partnerlerini kıskandıkları ve partnerlerini kontrol etme çabasına girdiklerini araştırma sonuçlarında dile getirmiştir.

Genç yetişkinlik dönemindeki bireyler şiddetin özel bir türü olan flört şiddeti ile karşı karşıya kalabilmektedirler. Flört şiddeti, ilişkideki taraflardan birinin diğerine duygusal veya fiziksel olarak şiddet uygulaması olarak tanımlanmaktadır (Saltzman, Fanslow, McMahon ve Shelley, 2002). Şiddet ise tarafların birbirini kontrol etme isteğinden kaynaklanmaktadır (İbiloğlu, 2012)

Son dönemlerde yapılan araştırmalar üniversite dönemindeki genç yetişkinlerin romantik/duygusal ilişkilerinde flört şiddetine rastlandığını (Ackarda ve Neumark-Sztainer, 2002) ve şiddeti kabullerinin cinsiyet açısından farklılaştığını (Chen, 2012; Hamby, 2014; Harmon, 2006; Lauritsen ve Heimer, 2009; Moore ve Stuart, 2005) ortaya koymaktadır. Araştırma sonuçlarına göre her alanda şiddetle ve bu şiddet davranışları sonucundaki yaralanmalarla kadınların daha fazla karşı karşıya kaldıkları görülmektedir (Başbakanlık, 2009; Macke, 2010). Erkekler ise şiddeti daha fazla kabul etmektedirler (Downey, Feldman ve Ayduka, 2000).

Gençler arasındaki şiddeti kabulün nedenlerden biri olarak güvensiz bağlanma görülse de bu konuda yapılan araştırmaların azlığı dikkat çekmektedir. Yetişkin bağlanması konusunda yapılan ilk çalışmalar Hazan ve Shaver (1987) tarafından başlamış olmakla birlikte Bowlby (2012b)'nin araştırmaları bu konuya kuramsal bir çerçeve sunmaktadır. Bowlby (2012a, 2012b)'ye göre bağlanma ömür boyu devam eden bir süreçtir ve erken yaşlarda oluşan bağlanma örüntülerinin ilerleyen yaşlarda da kendini korumaktadır. Bu nedenle, Bartholomew (1990) yetişkin bağlanma stillerini yeniden tanımlamıştır. Bunlar, güvenli, kaygılı, kayıtsız ve saplantılı bağlanmadır. Bu bağlanma stillerinin 'ilişkilerde bağımlılık' ve 'yakınlıktan kaçınma' boyutlarında da farklılık göstermesi beklenmektedir.

Şiddeti kabul etmede önemli bir etken de sosyal desteğin azlığıdır. Yalnız olduğuna, sadece kendisinin sorun yaşadığına inan kişilerin şiddeti daha kolay kabul etmesi beklenebilir. İnsanların sosyal ilişkileri ve çevrelerinden algıladıkları destek bireylerin hayatlarında önemli bir yere sahiptir. Bireyin çevresinden algıladığı bu yardım ise sosyal destek olarak tanımlanmaktadır (Kay, 2002; Cassel, 1974). Sosyal destek; "kişinin güvenilebileceği ilişkiler yoluyla, sosyal kaynaklardan yararlanabilme derecesidir" (Johnson ve Saranson, 1979; aktaran: Terzi, 2008). Bir başka ifadeyle sosyal destek, sorunlarla baş etmeye çalışan kişinin yakın hissettiği eşi, ailesi, arkadaşları tarafından sunulan her

türlü yardım olarak tanımlanabilir (Sorias, 1988). Bu desteği fazla ve güçlü olan insanlar kişilik gelişimi açısından başarılı, zorluklarla baş etmede beceriklidirler. Sosyal desteği fazla olan insanlar ayrıca kendilerini güvende hissetmektedirler (Elbir, 2000). Algılanan sosyal destek kavramı ise Baştürk (2002) tarafından "bireylerin yaşamlarının çeşitli rol alanlarında geliştirdikleri, kendilerine değer verildiği, özen gösterildiği, ihtiyaçları olduğunda başvurabilecekleri insanların bulunduğu, sahip oldukları ilişkilerde tatmin oldukları inancını işaret eden genel bir kavramdır" şeklinde tanımlanmaktadır. İnsanlar başta aileleri olmak üzere hayatlarında yer alan bireylerden almış oldukları sosyal destek sayesinde birçok sorunla daha kolay baş edebilmektedirler. Ayrıca sevgi, saygı, ait olma, kabul görme, güvenlik ihtiyacının karşılanması sürecinde de algılanan sosyal destek önem kazanmaktadır (Caldwell ve Antonucci, 1997).

Amaç

Yakın ilişkilerin kurulması, genç yetişkinlik döneminin önemli bir görevi olarak görülmeyle birlikte işlevi ya da önemi bununla sınırlı değildir. Bu dönemdeki yaşantıların genç yetişkinlerin ilerleyen yıllarda hem mesleki başarılarını hem de sosyal hayatlarını şekillendirmeleri üzerinde etkilidir (Demir, 2008; Connolly ve Konarsky, 1994; Erikson, 1968; Furman ve Schaffer, 2003; Kuttler ve Greca, 2004). Ayrıca genç yetişkinlik dönemindeki bireylerin destek hizmetlerine başvuru sebeplerinin başında romantik ilişkilerinde yaşadıkları sorunlar gelmektedir. Bu konuda karşılaşılan sorunlardan bir tanesi de flört şiddetidir (Creasey, Kershaw ve Boston, 1999). Bu kadar öneme sahip bir kavram üzerinde yapılacak araştırmalar alana katkı sağlayabilir. Genç bireyler, şiddet yaşadıkları ilişkiyi sürdürmek isteyebilirler. Bu isteğin; âşık hissetmek, sosyal kabul, zorbalıktan kaçınmaya çalışmak gibi pek çok nedeni olsa bile yaşanan şiddetin farkına varabilmek oldukça önemlidir. Flört şiddeti kendini tekrarlayan davranış kalıpları içerebilir, gençler bu davranışları ilişkinin içerisinde normal olarak görmeye başladıklarında ise şiddet artık hayatlarının merkezine yerleşmiş olacaktır. Bu nedenle, üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerinde yaşadıkları şiddet ve şiddetin kabul edilmiş biçimlerini fark edebilmeleri hayati bir öneme sahiptir. Kendi ilişkilerini değerlendirebilen gençler, diğer sosyal ilişkilerinde de şiddetin kurbanı olmaktan veya şiddet uygulamaktan kendilerini koruyabilirler. Her birey güvenli bir ilişkiyi hak eder. Yetişkin hayatlarında güvenli ilişkiler kurabilmeleri ve geleceğin güvenli ailelerini oluşturabilmeleri için gençlerin şiddete ilişkin farkındalık düzeylerinin artırılması ruh sağlığı çalışanlarının da temel hedeflerindedir. Bu kapsamda, bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinin flört şiddetini kabulleri ile sosyal destek ve bağlanma stilleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını test etmektir.

YÖNTEM

Örneklem

Araştırmanın örneklemini 2018-2019 Eğitim Öğretim Yılı Bahar Döneminde, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesine devam eden öğrenciler oluşturmaktadır. Bunların 204'ü kadın (%71,3) ve 84'si erkek (%28,7)'tir. Örneklem yaş ortalaması $\bar{X}=20,39$ 'dur.

Veri toplama araçları

Kişisel bilgi formu: Öğrencilerin; cinsiyet, kardeş sayıları, doğum sıraları, anne ve babalarının eğitim düzeyine ilişkin bilgileri toplamak için araştırmacılar tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır.

Çiftler arası şiddet kabul ölçeği (ÇAŞKÖ): Araştırmada Futhergill ve Stuart'ın (1992) tarafından geliştirilmiş, Sezer'in (2008) tarafından Türkçe'ye uyarlanmış Çiftler Arası Şiddeti Kabul Ölçeği (ÇAŞKÖ) kullanılmıştır. Ölçek 11 maddedir ve dörtlü likert tipindedir. Ölçekten alınan yüksek puanlar flört şiddetini kabulün yüksek olduğunu, düşük puanlar ise flört şiddetini kabulün düşük olduğunu göstermektedir. Ölçekte kadın ve erkeklerin kabul edebilecekleri şiddet davranışları ve genel olarak çiftlerin kabul edebilecekleri şiddet davranışlarına ilişkin ifadeler yer almaktadır. Ölçeğin Türkçe'ye uyarlandığı çalışmadan madde toplam korelasyonlarının .49 ile .72 arasında olduğu ve bu değerlerin uygun olduğu görülmektedir. Ölçeğin benzer ölçekler geçerliliği ise saldırganlık ölçeği ile

korelasyonuna bakılarak bulunmuştur. Bu değer .61 olarak bulunmuştur. Bu ölçeğin benzer ölçekler geçerliliğinin yüksek olduğunu göstermektedir. Sezer (2008) tarafından yapılan çalışmada toplam puan Cronbach Alpha değeri .80 olarak hesaplanmıştır. Bu araştırmada ise Cronbach Alpha değeri .90 olarak bulunmuştur.

Çok boyutlu algılanan sosyal destek ölçeği (MSPSS): Araştırmada Eker ve Arkar (1995) tarafından Türkçe'ye uyarlanmış ölçek kullanılmıştır. Ölçek 12 maddeden oluşmaktadır. Aile, arkadaş ve özel bir insan kaynaklı desteklere dair 4'er madde içermektedir. Yedili likert tipindedir. Ölçekten alınan yüksek puan algılanan sosyal desteğin yüksek olduğunu göstermektedir. Ölçeğin Türkçe'ye uyarlandığı çalışmada üç farklı örneklem kullanılmıştır. Her üçünden elde edilen sonuçlar doğrultusunda Cronbach Alpha değerlerinin .80 ile .95 arasında değiştiği görülmüştür. Ölçekle birlikte uygulanan yalnızlık ve umutsuzluk ölçeği ile korelasyonu da yüksek düzeyde bulunmuştur. Ölçeğin kullanılabilir geçerli ve güvenilir bir yapıya sahip olduğu söylenebilir. Bu araştırmada ise ölçeğin Cronbach Alpha değeri .92 olarak hesaplanmıştır.

İlişki ölçekleri anketi (İÖA): Araştırmada Bartholomew ve Horowitz (1991) tarafından geliştirilmiş ve Sümer ve Güngör (1999) tarafından Türkçe'ye uyarlanmış olan İlişki Ölçekleri Anketi kullanılmıştır. Ölçek 30 maddeden oluşmaktadır ancak 4 farklı bağlanma stilini ortaya koyan toplam 17 madde vardır. Bu bağlanma stilleri güvenli, korkulu, saplantılı ve kayıtsız olarak sıralanmaktadır. Ölçekte 6 madde ters puanlanmaktadır. Kişi hangi alt boyuttan yüksek puan aldı ise o bağlanma stiline sahip kabul edilmektedir. Sümer ve Güngör (1999) tarafından yapılan çalışmada ölçeğin alt boyutlarının Cronbach Alpha değerleri .41 ile .71 arasında değişmektedir. Buna ek olarak ölçeğin test tekrar test güvenilirlik değerinin .53 ile .49 arasında olması ölçeğin kullanılabilir bir durumda olduğunu göstermektedir. Ölçek yedili likert tipindedir. Bu araştırmada ölçeğin alt boyutlarının Cronbach Alpha değerleri .54 ile .60 arasında değişmektedir.

Verilerin analizi

Araştırma için ilgili kurumlardan izinler alındıktan sonra fakültedeki bölümlerin öğretim elemanları ile görüşülmüş, sınıflara gidilerek ve uygulamaya başlamadan önce öğrencilere araştırmanın amacı ve ölçeklerin nasıl işaretleneceği hakkında gerekli açıklamalar yapılmıştır. Çalışmaya gönüllü olarak katılmak isteyen öğrencilere ölçekler bir takım halinde verilmiş ve uygulamalar ortalama 25 dakika sürmüştür.

Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistikler, t testi ve varyans analizi kullanılmıştır. Nicel veri analizleri uygun istatistik programıyla yapılmış, anlamlılık düzeyi .05 olarak kabul edilmiştir.

Çiftlerarası Şiddeti Kabul ölçeğinden elde edilen puanların ortalaması $\bar{X}=20.00$ olarak hesaplanmıştır. Bu değer üzerinde puanlar yüksek düzeyde şiddeti kabul, bu değer altında puanlar düşük düzeyde şiddeti kabul olarak isimlendirilmiştir.

BULGULAR

Bu bölümde, üniversite öğrencilerinin flört şiddetini kabul düzeyleri bazı değişkenlere göre analiz edilmiş ve bunlara ilişkin sonuçlar aşağıda sırasıyla verilmiştir.

Betimsel analizler

Üniversite öğrencilerinden elde edilen kişisel bilgilere ilişkin frekans (f) ve yüzde (%) dağılımları Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Betimsel analiz sonuçları

Değişkenler		f	%
1. Cinsiyet	Kız	204	70,8
	Erkek	84	29,2
3. Anne Eğitim Durumu	İlkokul	162	49,7
	Ortaokul	57	19,8
	Lise	31	11,8
	Fakülte ve üzeri	38	18,7
4. Baba Eğitim Durumu	İlkokul	86	29,9
	Ortaokul	63	21,9
	Lise	65	22,6
	Fakülte ve üzeri	74	25,6
5. Kardeş Sayısı	2 ve daha az	47	16,3
	3-6 arası	189	65,6
	7 ve daha fazlası	52	18,1
6. Doğum Sırası	1. çocuk	94	32,6
	2. çocuk	67	23,3
	3. çocuk	52	18,1
	4. çocuk ve sonrası	75	26,0
TOPLAM		288	100

Tablo 1'e bakıldığında kız öğrencilerin %70,8 ve erkek öğrencilerin %29,2 oranında olduğu, öğrencilerin anne ve babalarının eğitim düzeylerinin en çok ilkokul seviyesinde olduğu, en çok kardeş sayısının 3-6 arasında yer aldığı ve çoğunluğun ilk çocuk olduğu görülmektedir.

Flört şiddetinin bazı değişkenler açısından incelenmesine yönelik bulgular

Bu bölümde ergenlerin flört şiddetini kabul düzeylerinin bağlanma, algılanan sosyal destek, cinsiyet, yaş, anne ve baba eğitim düzeyi, kardeş sayısı ve doğum sırası ile ilişkilisine dair bulgulara yer verilmiştir. Elde edilen bulgular literatürdeki ilgili araştırma sonuçları ve bilgilerle birlikte yorumlanmaya çalışılmıştır. Analizlerde basit doğrusal korelasyon, t testi ve varyans analizi kullanılmıştır.

Tablo 2. Flört şiddetini kabulün cinsiyet değişkenine göre t testi sonuçları

Flört Şiddetini Kabul	n	\bar{X}	SS	Sd	t	p
Cinsiyet Kız	204	13,3676	4,85526	,33994	-3,983	,000*
Erkek	84	16,1905	6,73147	,73446		

p<0.05*

Tablo 2’de görüldüğü gibi kızların flört şiddetini kabul puan ortalaması $\bar{X}=13,36$ (Ss =4,85) iken, erkeklerin flört şiddetini kabul puan ortalaması $\bar{X}=16,19$ (Ss=6,73)’dur. Flört şiddetini kabul puanlarının öğrencilerin cinsiyeti değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen bağımsız grup t testi sonucunda, grupların aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (t=-3,983; p<0.05). Elde edilen bu bulgu cinsiyet değişkeninin öğrencilerin flört şiddetini kabul değişmektedir. Erkekler şiddeti daha fazla kabul etmektedirler.

Tablo 3. Flört şiddetini kabulün annenin eğitim durumu değişkenine göre anova sonuçları

	n	\bar{X}	ss	Sd	F	P	Anlamlı Fark
Flört Şiddetini Kabul	Anne Eğitim Düzeyi İlkokul	162	14,0617	5,08156	,39925	2,027	,110 -
	Ortaokul	57	13,8070	4,76759	,63148		
	Lise	31	16,4516	8,40571	1,50971		
	Fakülte ve üzer	38	13,4737	5,88510	,95469		

p<0.05*

Tablo 3’te görüldüğü gibi anne eğitim düzeyi ilkokul olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması $\bar{x}=14,06$, (Ss =5,08), anne eğitim düzeyi ortaokul olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması $\bar{x}=13,80$, (Ss =4,76), anne eğitim düzeyi lise olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması $\bar{x}=16,45$, (Ss =8,40) ve anne eğitim düzeyi fakülte ve üzeri olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması $\bar{x}=13,47$, (Ss =5,88)’dir. Flört şiddetini kabul puanlarının aritmetik ortalamalarının annenin eğitim düzeyi değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucuna göre fark anlamlı değildir.

Tablo 4. Flört şiddetini kabulün babanın eğitim durumu değişkenine göre anova sonuçları

			n	\bar{X}	ss	Sd	F	P	Anlamlı Fark
Flört Şiddetini Kabul	Babanın Eğitim Düz.	İlkokul	86	13,5698	4,46039	,48098	1,094	,352	-
		Ortaokul	63	14,5873	6,04989	,76221			
		Lise	65	15,0615	7,00196	,86849			
		Fakülte ve üzeri	74	13,1910	4,99226	,58034			

p<0.05*

Tablo 4'te görüldüğü gibi baba eğitim düzeyi ilkokul olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması \bar{x} =13,56, (Ss =4,46), baba eğitim düzeyi ortaokul olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması \bar{x} =14,58, (Ss =6,04), baba eğitim düzeyi lise olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması \bar{x} =15,06, (Ss =7,00) ve baba eğitim düzeyi fakülte ve üzeri olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması \bar{x} =13,19, (Ss =4,99)'dur. Flört şiddetini kabul puanlarının aritmetik ortalamalarının babanın eğitim düzeyi değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucuna göre fark anlamlı değildir.

Tablo 5. Flört şiddetini kabulün kardeş sayısı değişkenine göre anova sonuçları

			n	\bar{X}	ss	Sd	F	P	Anlamlı Fark
Flört Şiddetini Ka	Kardeş Sayısı	2 ve daha az	47	13,1702	5,49038	,80085	1,521	,220	-
		3-6 arası	189	14,1852	5,51426	,40110			
		7 ve daha fazla	52	15,1346	5,97718	,82889			

p<0.05*

Tablo 5'te görüldüğü gibi iki ve daha az kardeşi olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması \bar{x} =13,17, (Ss =5,49), 3-6 arasında kardeşi olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması ve \bar{x} =14,18, (Ss =5,51), 7 ve daha fazla kardeşi olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması \bar{x} =15,13, (Ss =5,97)'dür. Flört şiddetini kabul puanlarının aritmetik ortalamalarının kardeş sayısı değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucuna göre fark anlamlı değildir.

Tablo 6. Flört şiddetini kabulün doğum sırası değişkenine göre anova sonuçları

		n	\bar{X}	ss	Sd	F	P	Anlamlı Fark
Flört Şiddetini Kabul	Doğum Sırası Birinci	94	14,4574	5,49812	,56709	,296	,828	-
	İkinci	67	13,6567	6,13868	,74996			
	Üçüncü	52	14,4038	5,85866	,81245			
	Dördüncü ve Sonrası	75	14,1867	5,12464	,59174			

$p < 0.05^*$

Tablo 6’da görüldüğü gibi birinci sırada doğmuş olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması $\bar{x}=14,45$, ($Ss =5,49$), ikinci sırada doğmuş olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması $\bar{x}=13,65$, ($Ss =6,13$), üçüncü sırada doğmuş olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması $\bar{x}=14,40$, ($Ss =5,85$) ve dördüncü sıra ya da sonrasında doğmuş olan öğrencilerin flört şiddetini kabul puan ortalaması $\bar{x}=14,18$, ($Ss =5,12$)’dir. Flört şiddetini kabul puanlarının aritmetik ortalamalarının doğum sırası değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucuna göre fark anlamlı değildir.

Tablo 7. Flört şiddeti, korkulu, kayıtsız, saplantılı, güvenli bağlanma ve algılanan sosyal destek puanlarına ilişkin analiz sonuçları

	Güvenli bağlanma	Kayıtsız Bağlanma	Saplantılı Bağlanma	Korkulu Bağlanma	Algılanan Sosyal Destek
Flört Şiddetini Kabul	r -042	,010	,134*	,022	,-137*

Tablo 7’de görüldüğü gibi flört şiddetini kabul ile saplantılı bağlanma ($r=0,134$, $p < 0.05$) arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki görülmektedir. Algılanan sosyal destek ($r=-0,137$, $p < 0.05$) ile flört şiddetini kabul arasında ise negatif yönlü düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. Güvenli bağlanma ($r=-0.042$, $p > 0,05$) ve kayıtsız bağlanma ($r=-0.010$, $p > 0,05$) ile flört şiddetini kabul arasındaki ilişki anlamlı olmadığı görülmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırmada, genç yetişkinlerde flört şiddetini kabul düzeyleri ile bağlanma (güvenli, korkulu, kayıtsız, saplantılı) ve sosyal destek arasındaki ilişki ve flört şiddetini kabulün cinsiyet, yaş, anne ve baba eğitim düzeyi, kardeş sayısı ve doğum sırasına göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir. Bu araştırmadan elde edilen bulguya göre flört şiddetini kabul ile saplantılı bağlanma arasında pozitif yönlü düşük düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Diğer bir sonuçta algılanan sosyal destek ile flört şiddetini kabul arasında negatif yönlü düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olmasıdır. Bunlara göre genç yetişkinlerin flört şiddetini kabul düzeyi arttıkça saplantılı düzeylerinin arttığı, algıladıkları sosyal destek düzeylerinin azaldığı söylenebilir. Araştırmadan elde edilen diğer bir bulgu ise cinsiyet değişkenine göre öğrencilerin flört şiddetini kabul düzeylerinde anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir. Erkek öğrenciler şiddeti daha fazla kabul etmektedir. Bunların yanı sıra anne ve baba eğitimi, yaş, kardeş sayısı ve doğum sırası değişkenleri açısından bir farklılık bulunamamıştır.

Araştırmanın bulgularından ilki olan flört şiddetini daha fazla kabul eden üniversite öğrencilerinin algıladıkları sosyal desteğin daha az olduğu yönündeki sonuç literatürdeki çalışmalarla tutarlılık göstermektedir. Karabacak ve Kodan-Çetinkaya (2015) yaptıkları araştırmalarında; aileden ve arkadaştan algılanan sosyal desteğin üniversite öğrencilerinin şiddeti kabul etmelerinde bir değişken olduğunu bulmuşlardır. Yine literatürde şiddet eğilimleri ile aileden, öğretmenlerden ve arkadaşlardan algılanan sosyal destek arasında anlamlı ilişkiler olduğunu gösteren çalışmalar mevcuttur (Haskan, 2007; Yalçın, 2004). Fidan ve Yeşil (2018)'in flört şiddetinin nedenlerini ve sonuçlarını araştırdıkları nitel çalışmalarında ise, flört şiddetine uğrayan kız üniversite öğrencilerinin ailelerinden sosyal destek istediklerini betimlemişlerdir. Üniversite öğrencisi kızlarda flört şiddetinin belirleyicilerini araştıran Koyuncu-Kütük, Gümüştaş ve Han-Almış (2018)'in çalışmalarında, öğrenci yurdunda kalıyor olmanın flört şiddetinin yordayıcılarından olması dikkat çekici bir bulgudur. Kalabalıklar içinde yalnız hisseden öğrencilerin, arkadaş ve aile sosyal desteğine uzak oluşları flört şiddetini artıran bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu bağlamda algılanana sosyal destek düzeyinin şiddeti kabul etmede önemli bir değişken olduğu görülmektedir. Flört şiddeti söz konusu olduğunda da, çevresinden yeterince sosyal destek algılayan bireylerin karşılaştıkları sorunlar karşısında daha kolay yardım talebinde bulunabilecekleri, olaylara daha farklı açılar ile yaklaşabilecekleri ve sorunları çözmeye daha kararlı adım atabilecekleri bir gerçektir. Ne var ki, algılanan sosyal destek düzeyi düşük olan bireyler, yaşadıkları sorunları çevrelerinden uzak tutmaya çalışarak, sorunların getirdiği stresi daha fazla yaşamaktadırlar.

Bu çalışmanın bulgularından biri, saplantılı bağlanma stiline sahip üniversite öğrencilerinin flört şiddetini daha fazla kabul ettiği yönündedir. Alanyazında flört şiddeti ile bağlanma stilleri arasındaki ilişkiyi açıklayan bir çalışmaya rastlanmamıştır. Ancak, Ayyıldız ve Elkin (2016)'in üniversite öğrencilerinin bağlanma stilleri ile sürekli öfke tarzları arasındaki ilişkiyi açıkladıkları çalışmalarında; kayıtsız ve saplantılı bağlanma stiline sahip gençlerin öfke düzeyleri daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca, saplantılı ve korkulu bağlanma stiline sahip üniversite öğrencilerinin sürekli kaygı düzeylerinin diğer bağlanma stillerine oranla daha yüksek olduğunu bulgulayan araştırma sonuçları mevcuttur (Bifulco, Moran, Bernazzani, 2002; Dilmaç, Hamarta ve Arslan, 2009; Hamarta, 2004). Şiddeti oluşturan temel unsurlardan birinin öfke olduğu düşünüldüğünde, bu araştırmanın bulguları ile literatür arasında bir paralellik olduğu görülmektedir.

Romantik ilişkilerdeki reddedilme duyarlılığının da flört şiddetine kapı araladığı bir gerçektir. Bu bağlamda, literatür incelendiğinde saplantılı ve korkulu bağlanma stiline sahip bireylerin reddedilme duyarlılığının daha yüksek olduğu dikkat çekmektedir (Kotan, 2016; Şirvanlı-Özen ve Güneri, 2018). Yakın ilişkilerinde olası bir ret ile karşılaşan yüksek reddedilme duyarlılığı olan kişilerin bazıları depresyon, yalnızlık, geri çekilme gibi davranışlar sergilerken; bazıları partnerlerine karşı düşmanca tavırlar, şiddet, bağırma, küfür etme, kıskançlık, kendisini zorla kabul ettirme gibi davranışlar da bulunabilmektedirler. Bu gibi durumlar da flört şiddetinin içerisinde yer alan sözel-duygusal-fiziksel şiddetin yansımalarına örnek teşkil etmektedir.

Bir diğer sonuç cinsiyet değişkeni açısından incelendiğinde erkeklerle kadınlar arasında çiftler arası şiddeti kabul düzeyleri açısından farklılık görülmesidir. Erkekler çiftler arasındaki şiddeti daha fazla kabul etmektedirler. Yapılan araştırmalar şiddetin genellikle kadına yönelik olduğunu ifade etmekle birlikte ataerkil toplum yapısı içerisinde erkeğin kadına yönelik şiddetinin makul kabul edilmesi bu durumda yakın ilişkilerde kadınlardan çok erkeklerin şiddeti kabul etmesini açıklayabilir (Caldwell, Swan ve Woodbrown, 2012). Çocukluk döneminden itibaren cinsiyete özgü sosyal öğrenme kurmanın belirttiği gibi erkek çocuklarının kız çocukları üzerinde güçleri ile hakimiyet kurmaları ilerleyen yaşlarda benzer davranışları sergilemeye devam etmelerini ve bunu kabul edilebilir görmelerini açıklıyor olabilir (Staik, 2004; Mihalic ve Elliott, 1997; Lauristen, Heimer ve Lynch 2009).

Yapılan analizlere göre anne ve baba eğitim düzeyine göre flört şiddetini kabul düzeyi farklılaşmamaktadır. Literatürde benzer sonuçlara rastlanmıştır (Çeliktaş, 2013; Gökteş, 2010). Ancak kadınların eğitim seviyeleri, yaşadıkları kültürel ve sosyal çevre flört şiddetini kabul üzerinde etkiye sahiptir. Günümüzde hangi eğitim seviyesinde olursa olsun kadının şiddete maruz kaldığı bilinmekle birlikte sosyokültürel seviyesi yüksek olan kişilerin daha az şiddeti kabul etmeleri beklenir. Kız çocuklarının anneleri ile özdeşleme eğiliminde oldukları (Bee ve Boyd, 2009) düşünüldüğünde

anneleri şiddeti kabul eden düşük sosyo-ekonomik ve sosyo kültürel sistemin içerisindeki kızlarında şiddeti kabul etmeleri beklenebilir. Ayrıca şiddet gördüğü zaman nereden yardım alacağını bilemeyen kadınlar ve eşine şiddet göstermesi durumunda ne ceza alacağını bilemeyen erkeklerin olması sosyo-kültürel açıdan zayıf olan kişilerin şiddeti kabul ettikleri görüşünü destekleyebilir (Yüce, 2019).

Araştırmadan elde edilen son bulgu ise kardeş sayısı ve doğum sırasına göre flört şiddetini kabul durumunun değişmediğidir. Ancak kardeş sayısı arttıkça flört şiddetini kabul düzeyinin de arttığını ortaya koyan çalışmalara rastlanmıştır (Gençoğlu, Kumcağız ve Ersanlı, 2014). Bunun nedeni ebeveynlerin eğitim düzeyi, toplumsal cinsiyet algılarının daha geleneksel olması ve aile içerisinde geleneksel rolleri sürdürüyor olmaları söylenebilir (Yıldırım, 2016).

ÖNERİLER

Bu araştırmadan elde edilen bulgular sonucunda birkaç öneride bulunulabilir. İlk olarak bu araştırmanın değişkenleri farklı örneklemeler ile daha geniş gruplara uygulanabilir. Farklı ölçme araçlarıyla flört şiddetini kabul ve bağlanma stilleri arasındaki ilişki araştırılabilir. İkinci olarak flört şiddeti ile algılanan sosyal destek arasındaki ilişki nitel araştırmalar ile betimlenebilir. Nitel yöntemlerle daha derinlemesine ve kültür ile paralel olarak daha detaylı bilgi toplanabilir. Farklı bağlanma stillerine sahip bireylerle flört şiddetinin çeşitli yordayıcıları üzerine nitel araştırmalar gerçekleştirilebilir.

Üniversite öğrencilerine sunulan psikolojik danışma ve rehberlik hizmetlerine flört şiddetini önleme psikoeğitimi yerleştirilebilir. Güvensiz bağlanma stillerini onarmaya yönelik ergenlerle psikolojik danışma veya psikoeğitim grupları oluşturulabilir. Böylece yetişkinlik dönemindeki bireyler daha sağlıklı ilişkiler kurabilir.

KAYNAKLAR

Ackarda, D. M. ve Neumark-Sztainer, D. (2002). Date violence and date rape among adolescents: associations with disordered eating behaviors and psychological health. *Child Abuse & Neglect*, 26, 455-473.

Ayyıldız, E. ve Elkin, N. (2016). Üniversite öğrencilerinin bağlanma stilleri ile sürekli öfke ve öfke ifade tarzları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *İstanbul Gelişim Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 3(1), 51-68.

Baltaş, Z. ve Baltas, A. (1991). *Gençlik çağı ve stres, aile yazıları 3*. (Ed. B. Dileçligil ve A. Çiğdem). Ankara: TC Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu.

Bartholomew, K. (1990). Avoidance of intimacy: An attachment perspective. *Journal of Social and Personal Relationships*, 7, 147- 178.

Bartholomew, K. ve Horowitz, L. M. (1991). Attachment styles among young adults: a test of a four-category model. *Journal of personality and social psychology*, 61(2), 226.

Başbakanlık (2009). *Türkiye’de kadına yönelik aile içi şiddet*. Ankara: Elam Teknik Basım.

Baştürk, D. (2002). Ortaöğretim Kurumlarındaki Öğrencilerde Algılanan Sosyal Desteğin Akademik Başarı Üzerine Etkisi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Bee, H. ve Boyd, D. (2009). *Çocuk gelişim psikolojisi* (Gündüz, O. Çev.). İstanbul: Kaknüs Yayınevi.

Bifulco, A, Moran, P. ve Bernazzani, B. (2002). Adult attachment style I: Its relationship to clinical depression. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, 37, 50-59.

Bowlby, J. (2012b). *Güvenli bir dayanak* (Soylu, T. V. Çev.). İstanbul: Psikoterapi Enstitüsü Eğitim Yayınları.

Bowlby, J. (2012a). *Bağlanma* (Güneri, S. Çev.). İstanbul: Pinhan Yayınları.

- Caldwell, C.H. ve Antonucci, T.C. (1997) Childbearing during adolescence: mental health risks and opportunities. In: *Health Risks and Developmental Transitions during Adolescence* (eds J. Schulenberg et al.), pp. 220–245. Cambridge University Press, Cambridge.
- Caldwell, J. E., Swan, S. C. ve Woodbrown, V. D. (2012). Gender differences in intimate partner violence outcomes. *Psychology of Violence, 1*, 42-57.
- Cassel, J. (1974). Psychosocial processes and “stress”: Theoretical formulation. *International Journal of Health Services, 4*(3), 471-482.
- Chen, J. (2012). *Romantic relationship patterns and quality across the first year of university*. Unpublished Master Thesis, University of Alberta, Edmonton.
- Creasey, G., Kershaw, K., ve Boston, A. (1999). Conflict management with friends and romantic partners: The role of attachment and negative mood regulation expectancies. *Journal of Youth and Adolescence, 28*, 523-543.
- Connolly, J. A., ve Konarski, R. (1994). Peer self-concept in adolescence: Analysis of factor structure and of associations with peer experience. *Journal of Research on Adolescence, 4*, 385-403.
- Creasey, G., Kershaw, K., ve Boston, A. (1999). Conflict management with friends and romantic partners: The role of attachment and negative mood regulation expectancies. *Journal of Youth and Adolescence, 28*, 523-543.
- Çelikaş, M. G. (2013) *Okuldaki Şiddet Olayları ile Aile İçi Şiddet İlişkisi*. Gazi üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi; Ankara.
- Çınkır, S. (2006). *Okullarda zorbalık: türleri, etkileri ve önleme stratejileri. I. Şiddet ve Okul: Uluslararası Katılımlı Sempozyumu*. 28-31 Mart, 2006, İstanbul. <http://iogm.meb.gov.tr/pages.php?page=haber&id=230> adresinden alındı.
- Demir, M. (2008). Sweetheart, you really make me happy: Romantic relationship quality and personality as predictors of happiness among emerging adults. *Journal of Happiness Studies, 9*, 57–277.
- Dilmaç, B., Hamarta, E., ve Arslan, C. (2009). Üniversite Öğrencilerinin Sürekli Kaygı ve Denetim Odaklarının Bağlanma Stilleri Açısından İncelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri, 9* (1), 127-159.
- Downey, G., Feldman, S. ve Ayduka, Ö. (2000). Rejection sensitivity and male violence in romantic relationships. *Personal Relationships, 7*, 45-61.
- Eidelson, R. J. ve Epstein, N. (1982). Cognition and relationship maladjustment: Development of a measure of dysfunctional relationship beliefs. *Journal of Consulting and Clinical Psychology, 50*, 715–720.
- Eker, D. ve Arkar, H. (1995). Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeğinin Faktör Yapısı, Geçerlilik ve Güvenirliği. *Türk Psikologlar Dergisi, 10*(34), 45-55.
- Elbir, N. (2000). Lise 1. Sınıf Öğrencilerinin Sosyal Destek Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara*.
- Erikson, E. H. (1968). *Identity: Youth and crisis*. New York: Norton.
- Erikson, H. E. (2014). *İnsanın 8 evresi*. (Çev. Akkaya, G.). İstanbul: Okuyan Yayınları.
- Furman, W. ve Shaffer, L. (2003). *The role of romantic relationships in adolescent development*.
- Fidan, F. ve Yeşil, Y. (2018). Nedenleri ve Sonuçları İtibariyle Flört Şiddeti. *Balkan ve Yakın Doğu Sosyal Bilimler Dergisi, 04*(01), 16-24.
- Gençoğlu C, Kumcağız H, Ersanlı, K. (2014). Ergenlerin Şiddet Eğilimine Etki Eden Ailevi Faktörler. *Turkish Studies- International Periodical For The Languages, Literature And History of Turkish or Turkic*, Ankara: 9(2),639-652.

- Göktaş E. (2010). Özel ve Devlet Liselerinde Şiddete Eğilim Nedenleri ve Şiddet Etkenlerinin Karşılaştırılması: Üsküdar Örneği. İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi; İstanbul.
- Hamby, S. (2014). Intimate partner and sexual violence research: Scientific progress, scientific challenges and gender. *Trauma, Violence & Abuse*, 15(3), 149-158.
- Hamarta, E. (2004). Üniversite öğrencilerinin yakın ilişkilerindeki bazı değişkenlerin (benlik saygısı, depresyon ve saplantılı düşünme) bağlanma stilleri açısından incelenmesi. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Harmon, M. P. (2006). Is that all there is? Gender, expectation and abusiveness in adolescent romantic relationships. *Dissertation Abstracts International*, 67, 06.
- Haskan, Ö. (2007). Ergenlerde şiddet eğilimi, yalnızlık ve sosyal destek. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Hazan, C., ve Shaver, P. R. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52, 511-524.
- İbiloğlu, O. A. (2012). Aile içi şiddet. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 4, 204-222.
- Joseph, N. C. (1981). Campus couples and violence. *New York Times*. 22.
- Kay, B. (2002). Zihinsel Engelli ve Engelli Olmayan Çocuğa Sahip Anne ve Babaların Algıladıkları Sosyal Destek Düzeyleri. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Özel Eğitim Anabilim Dalı.
- Karabacak, A. ve Kodan-Çetinkaya, S. (2015). Üniversite öğrencilerinin şiddet kabul düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Eğitim Kuram ve Uygulama Araştırmaları Dergisi*, 1 (1), 13-21.
- Kotan, T. Ş. (2016). Boşanmış ve boşanmamış ailelere sahip üniversite öğrencilerinde reddedilme duyarlılığının bağlanma stilleriyle ilişkisinin incelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Işık Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Koyuncu-Kütük, E., Gümüştaş, F., ve Han-Almış, B. (2018). Üniversite öğrencisi kızlarda flört şiddetinin belirleyicileri ve psikiyatrik sonuçlar açısından flört dışı şiddetten farklılıkları. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 19(2), 217-222.
- Kuttler, A. F. ve Greca, A. M. L. (2004). Linkages among adolescent girls' romantic relationships, best friendships and peer networks. *Journal of Adolescence*, 27, 395-414.
- Lauritsen, J. L., Heimer, K., ve Lynch, J. P. (2009). Trends in the gender gap in violent offending: New evidence from the National Crime Victimization Survey. *Criminology*, 47(2), 361-399.
- Macke, C. A. (2010). *Adult romantic attachment as a risk factor for intimate partner violence victimization*. Unpublished Doctoral Dissertation. University of Kentucky, Lexington. <http://search.proquest.com/openview/281d732e917fbd04771de86bc2856888/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y> adresinden alınmıştır.
- Mihalic, S. W. ve Elliott, D. (1997). A social learning theory model of marital violence. *Journal of Family Violence*, 12, 21-47.
- Moore, T. M. ve Stuart, G. L. (2005). A review of the literature on masculinity and partner violence. *Psychology of Men and Masculinity*, 6, 46-61.
- Öztürk, İ. (1990). Anne baba tutumlarının üniversite öğrencilerinin bağımsızlık, duyguları anlama, yakınlık, başatlık, kendini suçlama ve saldırganlık düzeylerine etkisi. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Saltzman, L., Fanslow, J.L., McMahon, P.M. ve Shelley, G.A. (2002). Intimate partner violence surveillance: Uniform definitions and recommended data elements, version 1.0. Atlanta (GA): Centers

for Disease Control and Prevention. http://www.cdc.gov/ncipc/pubres/ipv_surveillance/intimate%20partner%20violence.pdf.

Schumacher, J. A. ve Slep, A. M. S. (2004). Attitudes and dating aggression: a cognitive dissonance approach. *Prevention Science*, 5(4), 231-243.

Sezer, Ö. (2008). The adaptation of acceptance of couple violence scale into Turkish: validity and reliability studies. *Journal of the Faculty of Education*, 9(16), 1-15.

Sümer, N. ve Güngör, D. (1999). Yetişkin bağlanma stilleri ölçeklerinin Türk örnekleme üzerinde psikometrik değerlendirmesi ve kültürlerarası bir karşılaştırma. *Türk Psikoloji Dergisi*, 14 (43), 71-106

Steinberg, L. (2007). *Ergenlik* (Çok, F. Çev.). İstanbul: İmge Yayınları.

Staik, A. (2004). *The relationship between violence experienced and witnessed in adolescence and violence in current couple relations: A gender perspective*. Unpublished Doctoral Dissertation. Florida State University, Florida.

Sorias, O. (1988). Sosyal Destek Kavramı. *EÜ Tıp Fakültesi Dergisi*, 27 (1), 353-357.

Şirvanlı-Özen, D. ve Güneri, F. K. (2018). İlişki başarısının temel belirleyicisi: Reddedilme duyarlılığı. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 10 (4), 454-469.

Terzi, Ş. (2008). Üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılıkları ve algıladıkları sosyal destek arasındaki ilişki, *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 3 (29), 1-11.

Yalçın, İ. (2004). Ailelerinden algıladıkları sosyal destek düzeyleri farklı lise öğrencilerinin saldırganlık düzeyleri. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.

Yıldırım, S. (2016). Üniversite öğrencilerinin benlik saygısı ve toplumsal cinsiyet tutumlarının flört şiddetine yönelik tutumlarına etkisi (Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Yüce, B. (2019). Çocukluk çağı travması ve bağlanma stillerinin flört şiddeti ile ilişkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Üsküdar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Extended Abstract

Young adulthood is a period when childhood ends and adulthood is reached. With the transition to this period; Thanks to the skills gained in adolescence such as identity construction, career awareness, structuring mutual relations and forming their own value judgments, individuals are prepared for young adulthood. This period is also a maturity period (Steinberg, 2007). In this maturity period, in young adulthood, as Erikson (2014) stated, the most important task is to establish intimacy and failure to be experienced in this regard will result in loneliness. Therefore, it is possible for individuals to gain new experiences at the point of establishing a romantic relationship due to the development period. However, in this process, young adults may encounter problems in starting and maintaining the relationship (Creasey, Kershaw, & Boston, 1999; Eidelson VE Epstein, 1982). Individuals in young adulthood are faced with dating violence, a special type of violence. Saltzman, Fanslow, McMahon, and Shelley (2002) define dating violence as one of the flirting people, whether male or female, sexually, psychologically and physically assaults the other. Such psychological violence, swearing, speaking out or threatening behaviors aimed at damaging the honor of the other person; physical violence, hair pulling, slapping; sexual violence includes coercion and sexual touching. İbiloğlu (2012) states that violence mostly occurs as a result of one party's effort to control the other in the relationship process. Although insecure attachment is seen as one of the reasons for accepting violence among young people, the scarcity of studies on this issue draws attention. Although the first studies on adult attachment were started by Hazan and Shaver (1987), Bowlby's (2012b) research provides a theoretical framework for this subject. Bowlby (2012a, 2012b) states that attachment is a lifelong process and attachment patterns formed at early ages also preserve themselves in later years. Therefore, Bartholomew (1990) redefined adult attachment styles. These are secure, anxious, apathetic and obsessive attachment. These attachment styles are also expected to differ in "dependency in

relationships" and "avoidance of intimacy" dimensions. An important factor in accepting violence is the lack of social support. People who believe that they are alone and that they only have problems can be expected to accept violence more easily. The support that people perceive from their social relationships and their environment has an important place in the lives of individuals. This help perceived by the individual from his environment is defined as social support (Kay, 2002; Cassel, 1974). Dating violence may involve repetitive patterns of behavior, and when young people begin to see these behaviors as normal in the relationship, violence will now be at the center of their lives. Therefore, it is vital that university students be able to recognize the violence they experience in their romantic relationships and the forms of acceptance of violence. In the study, the Acceptance of Dating Violence Scale was used to measure students' level of acceptance of dating violence, the Relationship Scales Questionnaire to determine students' attachment styles, and the Multidimensional Scale of Perceived Social Support to determine the social support levels of the students. The study group of the research consists of 288 students studying at İnönü University Faculty of Education in the 2018-2019 academic year. Descriptive statistics, t test, analysis of variance and simple linear correlation analysis were used in analyzing the data. As a result of the study, it was determined that there was a low level of positive and low level significant relationship between students' level of acceptance of dating violence and obsessive attachment, and negative low level significant relationships with low level and perceived social support. Another finding obtained from the study is that there is a significant difference between students' acceptance of dating violence by gender. A few suggestions can be made as a result of the findings obtained from this research. First of all, the variables of this research can be applied to larger groups with different samples. The relationship between acceptance of dating severity and attachment styles can be investigated using different measurement tools. Secondly, the relationship between dating violence and perceived social support can be described with qualitative research. More in-depth information can be collected with qualitative methods and in parallel with the culture. Qualitative research can be conducted on various predictors of dating violence with individuals with different attachment styles. Psychoeducation to prevent dating violence can be placed in psychological counseling and guidance services offered to university students. Psychological counseling or psychoeducation groups can be established with adolescents to repair insecure attachment styles. Thus, individuals in adulthood can establish healthier relationships.